

Twintigste Cobbenhagedictee Tilburg

auteur: Corné van Doorn

Op de vlucht

Terwijl de westerse mens zich tijdens de advent verlustigde aan door de Kerstman geïnspireerde mierzoete klanken en volwassenen de kerst doorbrachten koffiedrinkend en genietend van fondantjes en kinderen dat cola drinkend deden, hun monden kwijlend van de paprikachips, was men in Aleppo getuige van het demasqué der humane beschaving.

Hier volle supermarktkarretjes met wildragouts, gekonfijte vruchten, Parmezaanse kaas, La Trappe, Kwaremont, sterkedrank, een delicioze crémant en wat dies meer zij, daar een diabolisch inferno waarin de kantiaanse categorische imperatief node werd gemist en hulpverleners bij het foerageren werden gebruskeerd.

De burger in Aleppo voelt zich catastrofaal gevierendeeld tussen milities van de soennitische IS en de door Iraanse ayatollahs aangestuurde sjiitische Hezbollah; daarenboven wordt hij vanuit de lucht bestookt door niet louter Russische vliegtuigen, maar ook door Amerikaanse B-52-bommenwerpers; hoe in- en intriest dat de VN niet verder komt dan wat obligeert gewauwel en hoogstens een efemeer staakt-het-vuren.

Het lijdt geen twijfel dat velen opteren voor een bestaan als weleer Ahasverus: om weg te komen uit de Syrische limbus zochten zij in groten getale met wat bric-à-brac hun heil in door mensensmokkelaars verschaft bootjes waarvan de craquelures een metafoor vormden voor hun bestaanszekerheid; als zij op hun fragiele tocht niet ten prooi vielen aan een leviathan, werd hun identiteit als het ware gedeletet door het kafkaësk Europees onvermogen tot besluitvorming: het 'Beidt uw tyd' op de Beurs van Berlage apocalyptisch getoonzet.

Vluchtelingenstromen behoren niet slechts tot de contemporaine geschiedenis: zo zou men kunnen argumenteren dat de zeventiende-eeuwse Hollandse welvaart mede vormgegeven is door evacués uit met name Antwerpen die tijdens de Tachtigjarige Oorlog hun heil in Amsterdam zochten en daardoor ook aan de basis stonden van het Standaardnederlands en met enige extrapolatie wellicht ook aan de arbitraire taalgedochten waaraan u nu ten enenmale geslachtefferd wordt.

Zoals in Engeland voor de brexit zorgde de vluchtelingenstroom in ons land voor het reveil van zogeheten oer-Nederlandse waarden: de sociale media fungeerden als vrijplaats voor het uiten van xenofobische onderbuikgevoelens; er werd volop populistisch geblogd en treitervloggen werd het Woord van het Jaar. Niets meer tezamen, alles voor het uitvergroten eigen gelijk! Mogen wij ervan uitgaan dat te zijner tijd, wellicht na de Tweede Kamerverkiezingen, we deze vorm van zwart-witdenken vermaledijen en rede en nuance terugkeren in het discours.